UREDBA KOMISIJE (ES) št. 127/2009

z dne 12. februarja 2009

o postopku in pogojih prodaje žit iz plačilnih agencij ali intervencijskih agencij

(Kodificirana različica)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o skupni ureditvi kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ([1]) in zlasti člena 43, točka (f) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (EGS) št. 2131/93 z dne 28. julija 1993 o postopku in pogojih prodaje žit iz intervencijskih agencij ([2]) je bila večkrat ([3]) bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Žita lahko kupujejo plačilne agencije ali intervencijske agencije na podlagi intervencijskih ukrepov iz člena 11 Uredbe (ES) št. 1234/2007 ali na podlagi posebnih intervencijskih ukrepov iz člena 47 navedene uredbe.

(3) Žita, ki jih imajo plačilne agencije ali intervencijske agencije, morajo biti prodana brez diskriminacije med kupci Skupnosti. Razpisi načelno dovoljujejo, da se ta cilj doseže. V določenih primerih pa je treba omogočiti uporabo drugih načinov prodaje.

(4) Za zagotovitev enakovredne obravnave vseh strank na razpisu je potrebno razpis objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* in med objavo in prvim rokom za oddajo ponudb mora preteči razumen rok. Taka objava ni potrebna za količine manjše od 5 000 ton.

(5) Proizvodi iz intervencijske zaloge so prednostno namenjeni za prehrano ljudi in živali, ob upoštevanju posebnih razmer na trgu za žita. Toda zaradi količine in kvalitete proizvodov iz intervencijskih zalog bo morda potrebna začasna in občasna uporaba tudi za druge namene, zlasti za odgovor na zahteve Skupnosti, kadar stanje zalog to upravičuje in kadar preskrba tradicionalnega trga s hrano ni ogrožena.

(6) Povečana uporaba predelave žit za proizvodnjo biogoriv za promet v Skupnosti je del skupine ukrepov, ki so namenjeni izpolnitvi obvez Skupnosti na področju okolja. Spodbujanje uporabe biogoriv lahko tako odpre nov trg za kmetijske proizvode iz intervencijskih zalog držav članic, pod pogojem, da se cene, ki se uporabljajo za žita, prilagodijo temu specifičnemu trgu za biogoriva. Vendar pa je lahko nakup žit za proizvodnjo bioetanola in njegovo uporabo za biogoriva še posebej težaven. Zato bi bilo treba v takih primerih določiti možnost prodaje intervencijskih zalog po posebnih cenah.

(7) Prodaja intervencijskih zalog žit se na trgu Skupnosti izvaja v skladu z razpoložljivimi zalogami in položajem na trgu. Prodaja je lahko pod vplivom ali odvisna od posebnih ali izrednih okoliščin na navedenih trgih, zato je treba te okoliščine v takih primerih upoštevati. Zato bi bilo treba določiti cene, ki bodo na eni strani preprečevale motnje na trgu in po drugi strani omogočale prodajo v skladu z navedenimi okoliščinami. Ta dvojni cilj se lahko doseže, če prodajna cena ob upoštevanju kakovosti ponujenih žit in stroškov prevoza ustreza ceni na zadevnem trgu.

(8) Prodaja žit za izvoz mora potekati po cenah, ki se določijo za posamezen primer glede na tržna gibanja in zahteve. Taka prodaja ne sme pripeljati do izkrivljanj na škodo izvoza iz prostega trga. Zato bi morala Komisija določiti minimalno prodajno ceno na podlagi vloženih ponudb.

([1]) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.
([2]) UL L 191, 31.7.1993, str. 76.
([3]) Glej Prilogo II.

(9) Komisija mora določiti minimalno prodajno ceno na podlagi vseh ustreznih podatkov, ki so na voljo na dan, ko se vložijo ponudbe. Za preprečitev špekulacij in za zagotovitev enakih pogojev za vse udeležence razpisa morajo biti ponudbe opremljene z zahtevki za izvozno dovoljenje in po potrebi z zahtevki za vnaprejšnjo določitev izvoznega nadomestila ali dajatve.

(10) Ponudbe za različne serije so med seboj primerljive samo, če veljajo za žita v enakem stanju. Žita, dana v ponudbo so skladiščena v različnih krajih. Primerljivost se lahko bolje zagotovi tako, da se izbranim ponudnikom povrnejo najnižji stroški prevoza iz kraja, kjer so zadevna žita uskladiščena, in do kraja izstopa iz države. Iz proračunskih razlogov je taka povračila mogoče opraviti samo v zvezi s krajem izstopa žit iz države, ki ga je mogoče doseči po najnižji ceni. Ta kraj mora biti določen v skladu z njegovimi možnostmi za izvoz žit.

(11) V državah članicah, ki nimajo pomorskih pristanišč, so ponudniki žita, namenjenega za prodajo, oškodovani zaradi višjih stroškov prevoza. Zaradi tega je žito iz teh držav članic težje izvažati, kar ima za posledico zlasti daljše intervencijsko skladiščenje in dodatne stroške za proračun Skupnosti. Zato bi bilo treba predpisati možnost, da se zaradi primerljivosti ponudb v posameznih primerih povrnejo najnižji stroški prevoza od kraja skladiščenja do kraja izvoza.

(12) Hrvaški pristanišči Reka in Split sta bili tradicionalni izvozni pristanišči za države osrednje Evrope pred njihovo priključitvijo Uniji. Reko in Split bi bilo zato treba vključiti med izvozna mesta, ki se jih lahko upošteva za izračun prevoznih stroškov, ki se jih ob izvozu lahko povrne.

(13) Razpis se lahko pravilno opravi samo, če tisti, ki jih to zadeva, vložijo ustrezne ponudbe. Ta cilj je mogoče doseči tako, da se zahteva plačilo varščine, ki se ob plačilu prodajne cene v določenem roku vrne.

(14) V primeru razpisa za izvoz je treba sprejeti ukrepe za zagotovitev, da se žita ne vrnejo na trg Skupnosti. To tveganje obstaja, če je prodajna cena nižja od minimalne cene, ki jo je treba upoštevati v primeru ponovne prodaje na notranji trg. V takih primerih bi bilo treba določiti položitev druge varščine, ki mora biti enaka razliki med prodajno ceno in minimalno ceno. Posledično se lahko ta varščina vrne le, če izbrani ponudnik, ki namerava izvoziti žita, predloži dokazilo iz člena 16 Uredbe Komisije (ES) št. 800/1999 z dne 15. aprila 1999 o skupnih podrobnih predpisih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode ([1]).

(15) Da se zagotovi dobro upravljanje intervencijskega režima za žita, bi bilo treba natančno navesti, katere informacije morajo države članice sporočiti Komisiji, in določiti, da jih sporočijo po elektronski poti.

(16) Zaradi čimprejšnje izpraznitve intervencijskih zalog in kolikor je mogoče v skladu s poslovnimi običaji, bi bilo potrebno določiti rok glede pravic in obveznosti, ki izhajajo iz razpisa.

(17) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PRODAJA Z JAVNIM RAZPISOM

Člen 1

Prodaja

1. Žita, ki jih odkupijo plačilne agencije ali intervencijske agencije (v nadaljevanju „intervencijske agencije“) v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 1234/2007, se prodajo na podlagi javnega razpisa ali, če gre za ponovno prodajo na trg Skupnosti, na javni dražbi.

2. Za namene te uredbe „javni razpis“ pomeni povabilo k oddaji ponudb, pri čemer se pogodba sklene za vsako serijo s ponudnikom, ki predloži najugodnejšo od ponudb, skladnih z določbami te uredbe, ponujena cena pa vsaj enaka minimalni prodajni ceni, ki jo Komisija določi v skladu s členom 14(2).

([1]) UL L 102, 17.4.1999, str. 11.

Člen 2

Odprtje javnih razpisov

Odločitev o javnem razpisu se sprejme v skladu s postopkom iz člena 195(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007. Taka odločitev zlasti določa:

(a) količine, ki so predmet razpisa;

(b) rok za oddajo ponudb v primeru posamičnega javnega razpisa ter prvega in končnega roka za oddajo ponudb v primeru stalnega javnega razpisa.

Odločitev iz prvega pododstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Med datumom objave in datumom, ki je predviden kot zadnji dan prvega roka za oddajo ponudb, preteče vsaj šest dni.

Člen 3

Obvestilo o javnem razpisu

1. Najmanj štiri dni pred datumom, ki je predviden kot zadnji dan prvega roka za oddajo ponudb, intervencijske agencije ustanovijo in objavijo obvestilo o javnem razpisu, ki določa:

(a) dodatne določbe in pogoje prodaje v skladu s to uredbo;

(b) glavne fizikalne in tehnične značilnosti različnih serij, ugotovljene v času, ko intervencijska agencija odkupi blago, ali v času pregledov, ki se opravijo pozneje;

(c) kraje skladiščenja in imena ter naslove skladiščnikov.

2. Intervencijske agencije obvestilo o javnem razpisu ustrezno objavijo na oglasnih deskah svojega sedeža in na svoji spletni strani ter na spletni strani pristojnega ministrstva. V primeru stalnega javnega razpisa se objavi tudi zadnji rok za oddajo ponudb za vsak delni razpis.

3. V obvestilu o javnem razpisu se natančno določijo minimalne količine, ki jih morajo zajemati ponudbe.

4. Obvestilo o javnem razpisu in vse njegove spremembe se pošljejo Komisiji pred iztekom prvega roka za oddajo ponudb.

Člen 4

Kakovost žit

Intervencijske agencije sprejmejo vse potrebne ukrepe, da vsem zainteresiranim strankam omogočijo, da ocenijo kakovost žit, danih v prodajo, preden vložijo svoje ponudbe.

Člen 5

Ponudbe

1. Ponudbe se sestavijo s sklicevanjem na dejansko kakovost serije, na katero se nanaša.

2. Potem, ko se ponudbe vložijo, jih ni več mogoče dopolnjevati ali umakniti.

3. Ponudbe so veljavne le, če jih spremlja dokazilo, da je ponudnik položil varščino v višini 5 EUR na tono.

POGLAVJE II

POSEBNA PRAVILA ZA PRODAJO NA TRGU SKUPNOSTI

Člen 6

Omejitve javnega razpisa

1. Člen 2 se ne uporablja za javne razpise, ki obsegajo količine manjše od 5 000 ton.

2. Javni razpis iz člena 2 se lahko omeji na specifične uporabe in/ali destinacije.

Člen 7

Dodatni pogoji za ponudbe

1. Za ponudbe se uporabljajo naslednji dodatni pogoji:

(a) v primeru ponovne prodaje koruze in sirka v zrnu v prvih treh mesecih tržnega leta ter navadne pšenice, trde pšenice in ječmena v prvih dveh mesecih tržnega leta je cena izbranih ponudb najmanj enaka intervencijski ceni, veljavni v enajstem mesecu predhodnega tržnega leta, povečani za enomesečno povečanje, določeno za isto leto;

(b) v primeru ponovne prodaje v ostalih obdobjih tržnega leta cena v nobenem primeru ne sme biti nižja od intervencijske cene, ki velja zadnji dan roka za oddajo ponudb; vendar pa so intervencijske cene, ki se jih upošteva za dvanajsti mesec tržnega leta, cene, ki veljajo za enajsti mesec, z mesečnim povečanjem.

Za izbrane ponudbe je najnižja prodajna cena določena na raven, ki ne povzroča motenj na trgu žit in je najmanj enaka ceni, zabeleženi za enako kakovost in za reprezentativno količino na trgu kraja skladiščenja, če tega ni, pa na najbližjem trgu ob upoštevanju prevoznih stroškov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko prodaja na trgu Skupnosti organizira na podlagi posebnih razpisov za predelavo žit v bioetanol in njegovo uporabo za proizvodnjo biogoriv v Skupnosti, pod pogojem, da preskrba tradicionalnih trgov s hrano ni ogrožena. V tem primeru je najnižja prodajna cena najmanj enaka zabeleženi za enako kakovost in za reprezentativno količino na trgu zadevnih proizvodov za proizvodnjo biogoriv, ob upoštevanju prevoznih stroškov.

3. Če se med tržnim letom pokažejo motnje v delovanju skupne ureditve trgov, zlasti zaradi težav pri prodaji žit po cenah v skladu z odstavkom 1 ali zaradi nastanka izjemnih okoliščin, se lahko na trgu Skupnosti organizira prodaja na podlagi posebnih razpisov v skladu s posebnimi pogoji in prodajnimi cenami, določenimi po postopku iz člena 195(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007.

Člen 8

Obvestilo Komisije o izidu razpisnega postopka

V drugem mesecu, ki sledi mesecu zaključka javnega razpisa, zadevne državne članice obvestijo Komisijo o izidu razpisnega postopka, zlasti o povprečnih prodajnih cenah za različne serije in prodane količine.

POGLAVJE III

POSEBNA PRAVILA ZA PRODAJO ZA IZVOZ

Člen 9

Obvestilo o javnem razpisu

1. V obvestilu o javnem razpisu iz člena 3 intervencijske agencije natančno določijo za vsako serijo pristanišče ali kraj izstopa iz države, ki ga je mogoče doseči z najnižjimi prevoznimi stroški in je ustrezno tehnično opremljen za izvoz razpisanih žit.

Najnižje prevozne stroške med krajem skladiščenja in krajem nakladanja v pristanišču ali kraju izstopa iz države iz prvega pododstavka izbranemu ponudniku povrne intervencijska agencija glede na izvožene količine. V posebnih primerih se lahko sprejme odločitev, da v skladu s postopkom iz člena 195(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 prevoz opravi intervencijska agencija pod enakimi pogoji.

2. Če država članica nima pomorskega pristanišča, se lahko na osnovi postopka iz člena 195(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 predvidi odstopanje od odstavka 1 tega člena in se v primeru izvoza iz pomorskega pristanišča določi financiranje najnižjih prevoznih stroškov med krajem skladiščenja in krajem dejanskega izvoza do najvišjih zneskov, navedenih v razpisu.

Za namen tega odstavka se hrvaški pristanišči Reka in Split lahko štejeta za kraj izstopa iz države.

3. V primeru stalnih razpisov intervencijska agencija določi rok za oddajo ponudb za vsak delni razpis.

Člen 10

Ponudbe

1. Lahko se določi, da ponudbe, vložene v skladu s členom 47 Uredbe Komisije (ES) št. 376/2008 [1], niso sprejemljive.

2. Ponudbe se lahko zavrnejo, če se nanašajo na serije, manjše od 500 ton;

[1] UL L 114, 26.4.2008, str. 3.

3. Ponudbe lahko določajo, da veljajo samo za določene količine;

4. Ponudbe se štejejo, da se nanašajo na žita dobavljena, vendar ne raztovorjena v pristanišča ali v kraje izstopa iz države iz člena 9(1).

5. Brez poseganja v člen 5(1) so ponudbe veljavne le, če imajo priložen zahtevek za izvozno dovoljenje, skupaj z zahtevkom za vnaprejšnjo določitev izvoznega nadomestila ali dajatve za ustrezno destinacijo. Vse države, za katere se uporablja ista stopnja izvoznega nadomestila ali dajatve, se štejejo kot ena destinacija.

Člen 11

Določitev rokov veljavnosti izvoznih dovoljenj

Ne glede na člen 22(1) Uredbe (ES) št. 376/2008, se za izvozna dovoljenja, izdana v skladu s to uredbo, za namene določitve njihovega roka veljavnosti šteje, da so bila izdana v roku za oddajo ponudb.

Člen 12

Posebni pogoji za odpoved pogodbe

Kadar zahtevek za izvozno dovoljenje, ki ga vloži izbrani ponudnik v skladu s členom 10(5), temelji na členu 47 Uredbe (ES) št. 376/2008, intervencijska agencija odpove pogodbo za tiste količine, za katere dovoljenje ni izdano v skladu z navedenim členom.

Člen 13

Posebno dokazilo o dokončanju carinskih formalnosti

Ne glede na člen 16 Uredbe (ES) št. 800/1999 dokazilo o opravljenih uvoznih carinskih formalnostih ni potrebno za izplačilo nadomestila, pod pogojem, da izvajalec predloži dokazilo, da je najmanj 1 500 ton žitnih proizvodov zapustilo carinsko ozemlje Skupnosti na pomorskem plovilu kadar:

(a) se nadomestilo, ki velja na datum predložitve ponudb, samo za Švico in Lihtenštajn razlikuje od nadomestila za druge tretje države;

(b) je uspešni ponudnik vnaprej določil najnižje standardno nadomestilo, razen nadomestila, ki velja za Švico in Lihtenštajn.

Tako dokazilo se zagotovi z enim od zaznamkov iz Priloge I, ki ga overi pristojni organ, na kontrolni kopiji iz člena 8 Uredbe (ES) št. 800/1999, enotni carinski listini ali nacionalnem dokumentu, ki dokazuje, da je blago zapustilo carinsko ozemlje Skupnosti.

POGLAVJE IV

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Minimalne cena in odločitev o ponudbah

1. Po poteku roka za oddajo ponudb zadevna država članica pošlje Komisiji seznam ponudb brez imen, v katerem za vsako ponudbo navede zlasti številko serije, ponujeno količino, ponujeno ceno in povečanje ter zmanjšanje le-te.

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 195(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določi minimalno prodajno ceno ali se odloči, da ne bo ukrepala v zvezi s prejetimi ponudbami.

3. V primeru razpisov za izvoz se minimalna prodajna cena določi na ravni, ki ne vpliva na druge izvozne dejavnosti.

Člen 15

Obvestilo izvajalcem

Intervencijske agencije nemudoma obvestijo vse ponudnike o izidu njihove ponudbe. Izjave o dodelitvi pogodbe izbranim ponudnikom pošljejo s priporočenim pismom ali pisno telekomunikacijo v treh delovnih dneh od dneva izbire.

Člen 16

Plačilo žita

Izbrani ponudniki plačajo žita, pred odpremo, in sicer najpozneje v enem mesecu od datuma poslane izjave iz člena 15. Ponudniki nosijo tveganje in stroške skladiščenja v zvezi z žiti, ki niso odpremljena v roku plačila.

Žita, ki so zajeta v sklenjenih pogodbah in ki niso odpremljena v roku plačila, v vsakem primeru štejejo za odpremljena ob izteku tega roka. V primeru, kadar gre za prodaje na notranjem trgu, se ponudbene cene prilagodijo glede na kakovostne značilnosti, opisane v obvestilu o razpisu.

V primeru prodaje za izvoz je cena, ki jo je treba plačati, tista, ki je navedena v razpisu, povečana za enomesečno povečanje, kadar se odprema opravi v mesecu, ki sledi sklenitvi pogodbe.

Kadar izbrani ponudnik ne plača žita v roku iz prvega odstavka, intervencijska agencija odpove pogodbo v zvezi z neplačanimi količinami.

Člen 17

Vložitev, vračilo in zasežene varščin

1. Varščine iz te uredbe se položijo v skladu z naslovoma II in III Uredbe Komisije (EGS) št. 2220/85 ([1]).

2. Varščina iz člena 5(3) se vrne, kadar zajema količine, za katere:

(a) pogodba ni bila sklenjena;

(b) je bila prodajna cena plačana v predpisanem roku, in v primeru prodaje za izvoz ter v primeru plačane cene, ki je nižja od minimalne cene za ponovno prodajo na trgu Skupnosti, pa je bila vložena varščina za pokritje razlike med tema dvema cenama, v skladu s členom 7.

3. Varščina iz točke (b) odstavka 2 se vrne, kadar zajema količine, za katere:

(a) je predloženo dokazilo, da je izdelek postal neprimeren za prehrano ljudi in živali;

(b) je predloženo dokazilo, da so bile opravljene carinske formalnosti za izvoz iz carinskega območja Skupnosti in uvoz v tretjo državo, predvidene v okviru javnega razpisa. Dokazila o izvozu iz carinskega območja Skupnosti in uvozu v tretjo državo se lahko predložijo v skladu s pogoji iz člena 7 in člena 16(1), (2) in (3) Uredbe (ES) št. 800/1999;

(c) dovoljenje ni bilo izdano v skladu s členom 47 Uredbe (ES) št. 376/2008;

(d) je bila pogodba odpovedana v skladu s četrtim odstavkom člena 16.

4. Varščina iz člena 5(3) se zaseže za količine:

(a) za katere se je varščina vložena za dodelitev izvoznega dovoljenja zasegla;

(b) za katere, razen v primeru višje sile, plačilo ni bilo opravljeno v roku iz člena 16.

5. Razen v primerih višje sile se varščina iz točke (b) odstavka 2 zaseže za količine, za katere dokazilo iz točke (b) odstavka 3 ni bilo predloženo v obdobju, določenem v členu 49(2) Uredbe (ES) št. 800/1999.

Člen 18

Sporočilo reprezentativne tržne cene

Za vsako žito iz člena 10(1)(a) Uredbe (ES) št. 1234/2007 vsaka država članica po elektronski poti Komisiji najkasneje vsako sredo do 12. ure (po bruseljskem času) sporoči reprezentativne tržne cene v nacionalni valuti na tono. Cene je treba izračunavati redno, neodvisno in transparentno.

Države članice zlasti navedejo kakovostne lastnosti vsakega žita, stopnjo trženja in mesto kotacije.

Člen 19

Razveljavitev

Uredba (EGS) št. 2131/93 se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo, se upoštevajo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi III.

([1]) UL L 205, 3.8.1985, str. 5.

Člen 20

Pričetek veljave

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. februarja 2009

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Navedbe iz drugega pododstavka člena 13

— *v bolgarščini:*	Износ на зърнени култури по море — член 13, втора алинея от Регламент (ЕО) № 127/2009
— *v španščini:*	Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13, párrafo segundo, del Reglamento (CE) nº 127/2009
— *v češčini:*	Vývoz obilovin po moři – čl. 13 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 127/2009
— *v danščini:*	Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 127/2009
— *v nemščini:*	Getreideausfuhr auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 127/2009, Artikel 13 Absatz 2
— *v estonščini:*	Teravilja eksport meritsi – määruse (EÜ) nr 127/2009 artikli 13 teine lõik
— *v grščini:*	Εξαγωγή σιτηρών διά θαλάσσης — Άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 127/2009
— *v angleščini:*	Export of cereals by sea — second paragraph of Article 13 of Regulation (EC) No 127/2009
— *v francoščini:*	Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 127/2009, article 13, deuxième alinéa
— *v irščini:*	Onnmhairiú gránach ar muir — an dara mir d' Airteagal 13 de Rialachán (CE) Uimh. 127/2009
— *v italijanščini:*	Esportazione di cereali per via marittima — articolo 13, secondo comma, del regolamento (CE) n. 127/2009
— *v latvijščini:*	Labības izvešana pa jūras ceļiem – Regular (EK) Nr. 127/2009 13. panta otrā daļa
— *v litovščini:*	Grūdų eksportas jūra – Reglamento (EB) Nr. 127/2009 13 straipsnio antra pastraipa
— *v grščini:*	Gabonafélék exportja tengeri úton – 127/2009/EK rendelet 13. cikkének második albekezdése
— *v malteščini:*	L-esportazzjoni ta' ċereali bil-baħar – L-Artikolu 13, it-tieni subparagrafu, tar-Regolament (KE) Nru 127/2009
— *v nizozemščini:*	Uitvoer van graan over zee — Artikel 13, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 127/2009
— *v poljščini:*	Wywóz zbóż drogą morską – art. 13 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 127/2009
— *v portugalščini:*	Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13.º, segundo parágrafo do Regulamento (CE) n.º 127/2009
— *v romunščini:*	Export de cereale pe cale maritimă – Regulamentul (CE) nr. 127/2009, articolul 13, al doilea paragraf
— *v slovaščini:*	Vývoz obilnín po mori – článok 13 druhý odsek nariadenia (ES) č. 127/2009
— *v slovenščini:*	Izvoz žit s pomorskim prometom – drugi odstavek člena 13 Uredbe (ES) št. 127/2009
— *v finščini:*	Viljan vienti meritse – Asetuksen (EY) N:o 127/2009 13 artiklan toinen kohta
— *v švedščini:*	Export av spannmål genom sjötransport – artikel 13 andra stycket i förordning (EG) nr 127/2009

PRILOGA II

Razveljavljena uredba s seznamom njenih zaporednih sprememb

Uredba Komisije (EGS) št. 2131/93 (UL L 191, 31.7.1993, str. 76)	
Uredba Komisije (ES) št. 120/94 (UL L 21, 26.1.1994, str. 1)	samo člen 2
Uredba Komisije (ES) št. 2193/96 (UL L 293, 16.11.1996, str. 1)	
Uredba Komisije (ES) št. 39/1999 (UL L 5, 9.1.1999, str. 64)	
Uredba Komisije (ES) št. 1630/2000 (UL L 187, 26.7.2000, str. 24)	
Uredba Komisije (ES) št. 777/2004 (UL L 123, 27.4.2004, str. 50)	samo člen 2
Uredba Komisije (ES) št. 2045/2004 (UL L 354, 30.11.2004, str. 17)	
Uredba Komisije (ES) št. 749/2005 (UL L 126, 19.5.2005, str. 10)	
Uredba Komisije (ES) št. 1465/2006 (UL L 273, 4.10.2006, str. 3)	
Uredba Komisije (ES) št. 1996/2006 (UL L 398, 30.12.2006, str. 1)	samo člen 4 in Priloga III
Uredba Komisije (ES) št. 367/2007 (UL L 91, 31.3.2007, str. 14)	samo člen 1

PRILOGA III

Korelacijska tabela

Uredba (EGS) št. 2131/93	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1)	Člen 2
Člen 2(2)	Člen 6(1)
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 6(2)
Člen 5	Člen 7
Člen 6	Člen 8
Člen 7(1)	Člen 2
Člen 7(2)	Člen 9(1)
Člen 7(2a)	Člen 9(2)
Člen 7(3)	Člen 9(3)
Člen 8	Člen 10(2) do (5)
Člen 9	Člen 11
Člen 10	Člen 14
Člen 11	Člen 12
Člen 12	Člen 3
Člen 12 *a*	Člen 18
Člen 13(2)	Člen 5(1)
Člen 13(3)	Člen 10(1)
Člen 13(4), prvi pododstavek	Člen 5(2)
Člen 13(4), drugi pododstavek	Člen 5(3)
Člen 14	Člen 4
Člen 15	Člen 15
Člen 16	Člen 16
Člen 17(1)	Člen 17(1)
Člen 17(2), uvodni stavek	Člen 17(2), uvodni stavek
Člen 17(2), prva alinea	Člen 17(2)(a)
Člen 17(2), druga alinea	Člen 17(2)(b)
Člen 17(3), uvodni stavek	Člen 17(3), uvodni stavek
Člen 17(3), prva alinea	Člen 17(3)(a)
Člen 17(3), druga alinea	Člen 17(3)(b)
Člen 17(3), tretja alinea	Člen 17(3)(c)
Člen 17(3), četrta alinea	Člen 17(3)(d)
Člen 17(4), uvodni stavek	Člen 17(4), uvodni stavek
Člen 17(4), prva alinea	Člen 17(4)(a)
Člen 17(4), druga alinea	Člen 17(4)(b)
Člen 17(5)	Člen 17(5)
Člen 17*a*, prvi pododstavek, uvodni stavek	Člen 13, prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 17*a*, prvi pododstavek, prvi pododstavek	Člen 13, prvi pododstavek, točka (a)
Člen 17*a*, prvi pododstavek, druga alinea	Člen 13, prvi pododstavek, točka (b)
Člen 17*a*, prvi pododstavek, končni del	Člen 13, prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 17*a*, drugi pododstavek	Člen 13, drugi pododstavek
Člen 18	—
—	Člen 19
Člen 19	Člen 20
Priloga	Priloga I
—	Priloga II
—	Priloga III